

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **B. G.**, zast. Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Štěpánská 57, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2007, č. j. 5 Ca 102/2007 - 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 1. 6. 2007, č. j. 5 Ca 102/2007 - 17, zastavil řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-45-656/2006, ze dne 27. 2. 2007, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl, že žalobkyně je ve smyslu § 123 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, povinna uhradit žalovanému náklady spojené se správním vyhoštěním v částce 41 490,50 Kč do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Městský soud v Praze v odůvodnění uvedl, že žalobkyni vyzval k zaplacení soudního poplatku a zároveň ji upozornil, že řízení bude zastaveno, jestliže do tří dnů od doručení výzvy nezplatí soudní poplatek ve výši 2000 Kč. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla žalobkyni doručena dne 16. 4. 2007, ve stanovené lhůtě však poplatek nebyl zaplacen. Městský soud v Praze proto podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, řízení zastavil.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž uvedla, že soudní poplatek ve výši 2000 Kč zaplatila v kolkových známkách vylepených na kasační stížnosti. S poukazem na § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnout kasační stížnost pro nedůvodnost.

Podáním ze dne 15. 8. 2007 stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť nedisponuje žádnými finančními prostředky.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 9. 2007, č. j. 5 Ca 102/2007 - 31, vrátil stěžovateli soudní poplatek ve výši 2000 Kč.

Usnesením ze dne 6. 9. 2007, č. j. 5 Ca 102/2007 - 32, Městský soud v Praze ustanovil zástupkyní stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Annu Větrovskou, advokátku.

Dne 15. 11. 2007 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podanou kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou, neboť zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost nelze považovat za podmínku řízení v případě, kdy jsou předmětem posuzování kasačního soudu důvody pro osvobození od soudních poplatků. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou judikaturu, v níž k analogické situaci uvádí, že *v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 625/2005, www.nssoud.cz). Citovaný judikát lze bezpochyby vztáhnout i na případ, kdy je kasační stížností napadeno usnesení o zastavení řízení, proto Nejvyšší správní soud považoval za důvod podání kasační stížnosti důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud předesílá, že řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o stanovení povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním není od soudního poplatku osvobozeno ze zákona a stěžovatelka v žalobním řízení o individuální osvobození od soudních poplatků nepožádala.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *ustanovení § 9 odst. 7 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, umožňuje i ve správním soudnictví zaplatit soudní poplatek po vydání usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, pokud toto usnesení ještě nenabylo právní moci. Je-li poplatek takto zaplacen, zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který je vydal.* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 5 Afs 4/2003 - 29, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 69/2004, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 8. 9. 2005, č. j. Na 225/2005 - 110, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 765/2006, uvedl, že právní úprava správního soudnictví vychází ze zásady, že rozsudek či usnesení soudu jsou v právní moci, pokud byly doručeny účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 55 odst. 5 ve spojení s § 54 odst. 5 s. ř. s.), a nezná opravné prostředky se suspenzivním účinkem, tj. opravné prostředky, jejichž podání by odkládalo právní moc napadeného rozhodnutí; naopak, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí (tj. rozsudku i usnesení) krajského soudu (§ 102 s. ř. s.); podobně tomu je i u obnovy řízení (§ 111 s. ř. s.).

Znamená to tedy, že účastník řízení, který je povinen zaplatit soudní poplatek a tuto povinnost do vydání usnesení o zastavení řízení pro jeho nezaplacení nesplnil, jej musí dodatečně uhradit v časovém intervalu mezi vydáním usnesení a jeho doručením všem účastníkům řízení. Pozdější zaplacení soudního poplatku již samo o sobě (bez přistoupení určitých dalších specifických okolností) účinky usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nemůže odvrátit.

Ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích o nabytí právní moci je přitom nutno vzhledem k jeho jednoznačné dikci vykládat tak, že jím je míněna absolutní právní moc, nikoli pouze relativní právní moc ve vztahu k tomu účastníkovi řízení, který má soudní poplatek zaplatit.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelka byla k zaplacení soudního poplatku řádně vyzvána, ve výzvě byla zároveň řádně poučena o následcích nezaplacení soudního poplatku. Usnesení Městského soudu v Praze o zastavení řízení bylo žalovanému doručeno dne 11. 6. 2007, stěžovatelce pak dne 13. 6. 2007, absolutní právní moci tedy nabylo dne 13. 6. 2007.

Stěžovatelka soudní poplatek zaplatila až spolu s podáním kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení (u Městského soudu v Praze osobně podána dne 15. 6. 2007). Toto následné zaplacení soudního poplatku již ovšem nemůže zvrátit důsledky usnesení o zastavení řízení, neboť k zaplacení došlo až po nabytí absolutní právní moci usnesení o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, nezjistil namítanou nezákonnost napadeného rozhodnutí, a proto kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2007, č. j. 5 Ca 102/2007 - 17, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom rozhodnutí o kasační stížnosti vydal bez zbytečného odkladu po předložení spisu Městským soudem v Praze a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona. Protože žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady jemu vzniklé ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť stěžovatelka s podanou kasační stížností úspěch neměla.

Nejvyšší správní soud nepřiznal soudem ustanovené zástupkyni stěžovatelky Mgr. Anně Větrovské, advokátce, odměnu za zastupování, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by zástupkyně stěžovatelky učinila některý z úkonů uvedených v ustanovení § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu